

ה' תשרי, תשע"ג, 21.9.2012

גיליון מס' 327

פרשת וילך

כבקרת רועה עדרו

מאת הרב שלמה וייס, בני דרום

ימי תפילה הם ימינו אלה. תפילה ההולכת ומתעצמת ביום כיפור.

ובתוך יום כיפור עצמו ישנן תפילות וישנן תפילות. חלקן יותר נוגע בנו חלקן פחות אולם ללא ספק אחד הפיוטים היותר נוגעים הוא הפיוט "ונתנה תוקף". לא רק תוכנו של פיוט זה מעורר מחשבה אלא גם הסיפור האופף את חיבורו. אותו סיפור על ר' אמנון ממגנצא כשהוא שוכב במיטתו חבול ופצוע ומבקש ברגעי חייו האחרונים לומר, לדבר, לשתף במחשבות. מעבר לסיפור הרקע של ר' אמנון נוסף לפיוט זה לחנו של יאיר רוזנבלום בעקבות נפילתם של בני קיבוץ בית השיטה במלחמת יום כיפור. ודרך נקודות אלה עומד הקהל כולו בבית הכנסת ומזמזם עם שליח הציבור את מילות הפיוט:

"כבקרת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו כן תעביר ותספור...נפש כל חי".

כציבור שעולם בעלי החיים לא רחוק ממנו, יכולים אנו לדמיין את הרועה המעביר צאנו במעבר צר ומיוחד רגע לכל אחד מהצאן. רגע של מחשבה, רגע של מבט, ומי יודע לאן הולכות מחשבות אלה? איזה רגע של התייחדות ביני לבין בוראי, מלכו של עולם. או אולי רגע של התייחדות ביני לבין עצמי.

מערכת כזו של הרועה והצאן נמצאת לא פעם כמבטאת את הקשר בינינו לבין הקב"ה. בספר יחזקאל ל"ד פונה הקב"ה לרועי ישראל – למנהיגים, וטוען קשות כלפיהם על אי רעיית הצאן, על חוסר הטיפול והדאגה לעם ישראל, ומתוך כך –

"כי כה אמר אדני אלוקים הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים. כבקרת רועה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות, כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפוצו שם... והצאתים מן העמים, וקיבצתים מן הארצות והביאתים אל אדמתם... את האובדת אבקש ואת הנידחת אשיב ולנשברת אחבוש..."

עומדים אנו ומפזמים את פיוט "ונתנה תוקף" ומחשבותינו מפליגות לעבר השנה העומדת בפתח. אך יחד עם מחשבות אלה עלינו לזכור את הפסוקים בספר יחזקאל – בפני מי אנחנו עומדים.

אותו רועה המביט וסופר ומונה הוא אותו אחד הדואג לצאנו, החובש ומרפא.

אם בתפילת יום כיפור מתקבל הרושם של מידת הדין הנטויה על כל אחד מאתנו הרי שבאים פסוקי יחזקאל ומביטים בנו במידת רחמים גדולה. מידה האוספת את הנדחת וחובשת את הנשברת וכך מצילה אותנו מהרועים הרעים.

גם אם באו ובאים עלינו ימים לא פשוטים הרי שהם באים מאותו מקור שהוא בעל הרחמים.

עד כדי כך הם פני הדברים שיונה הנביא לא רצה לפעול את שליחותו דוקא בגלל שהקב"ה "א-ל רחום וחנון אך אפיים ורב חסד וניחם על הרעה" ולכאורה אין זו מידת הצדק האמיתי, כך חשב-טען יונה הנביא.

יחד עם זימזומי יאיר רוזנבלום ומה שהם מסמלים בתפילה זו, נפייט ונדמיין את התמונה מספר יחזקאל ונתמלא בבטחון בבורא עולם המצפה לנו.

ודוקא אנו, שבנו התקיימה אותה נבואת יחזקאל של הוצאה מן העמים, של קיבוץ מכל הארצות והבאתנו אל אדמתנו. אנו שזכינו לכל אלה, כמה מתחברת היא אותה תמונת הרועה על שלל צדדיה.

בתקוה וברכה לשנה מלאה בטוב.

שנה טובה ושבת שלום.

הרב שלמה וייס מכהן כרב המושב בני דרום מאז שנת תשנ"ט ובמקביל משמש כראש האולפנא באבן שמואל. לפני היותו הרב על בני דרום שימש במשך 9 שנים כראש הישיבה התיכונית "נווה הרצוג" שע"י בני דרום.

אפשר לקבל את דף פרשת השבוע של הקיבוץ הדתי בדואר אלקטרוני או לראות אותו באינטרנט באתר של תנועת הקיבוץ הדתי בכתובת: www.kdati.org.il/parashat/hashavua.htm כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il ולרשום subscribe בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב unsubscribe בשורת הנושא. תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il אתר האינטרנט של הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il